

Vi vil være en del af Saras liv

- Anne-Lise og Michael Salmony har i fire år modtaget undervisning på KC. De er bedsteforældre til Sara, som er døv. - Tegnsprog er den bedste gave, man kan give sit barnebarn, fortæller de.

Vi vil være en del af Saras liv

AF NANA TOFT

I november 2001 kommer en lille ny pige til verden: Sara.

Ti fingre. Ti tæer. Øjne, næse og mund. En velskabt pige.

Efter tre dage opdager Christina Salmony, Saras mor, at der er noget med Saras hørelse, der ikke er, som det skal være.

Vi vil følge Sara

Christinas forældre, bedsteforældrene Michael og Anne-Lise Salmony, følger med på sidelinjen.

Da det står klart, at Sara er helt døv på begge ører, kontakter de bedsteforældre-foreningen i Bonaventura (forældreforeningen til døvne børn), som peger på bedsteforældrekurserne på KC.

Det viser sig hurtigt at være den rigtige beslutning for Michael og Anne-Lise Salmony, der nu har modtaget undervisning 6 ½ år i træk og ikke har ambitioner om at stoppe.

- Vi ønsker at være en del af Saras liv. Vi ved ikke, hvad hun vil vælge, når hun vokser op. Om hun vil leve i den døve eller den hørende verden. Og vi vil have muligheden for at følge hende, uanset hvilken verden, det bliver. Derfor skal og må vi lære tegnsprog, fortæller Anne-Lise Salmony, der giver sproget æren for det tætte forhold til sit barnebarn.

- Tegnsprogskurserne har givet mig en forståelse for døve og for døvekulturen. Det har været en stor hjælp i forhold til at komme tæt på Sara. Jeg er sikker på, at hvis vi ikke havde været på kursus, havde vores forhold til Sara været meget anderledes, siger Anne-Lise Salmony.

Gentagelse på gentagelse

26 weekendkurser er det blevet til indtil videre. 6½ års undervisning. Men er det ikke svært at lære et nyt sprog - som tilmed er visuelt – især når man har passeret de 50 år?

Svaret er jo. Løsningen er gentagelse på gentagelse. Repetition på repetition. Og ikke mindst skræddersyet undervisning.

- De går langsomt frem. De første tegn er dyretegn og hverdagstegn som "sulten", "tørstig", "mor og far" - i den dur. Underviserne er gode til at spørge, om det går for stærkt, og vi repeterer konstant. De forsøger også at indrette gloselistene efter, hvor gamle vores børnebørn er. Det er undervisning på vores præmisser, synes jeg, fortæller Anne-Lise Salmony.

Sig tegnet 70 gange

Michael Salmony drager en parallel til musikken:

- At lære tegnsprog er lidt ligesom at lære at spille klaver. Man skal øve sig. Og så øve sig igen. Og igen. Især når man som os er blevet lidt ældre. Jeg kan huske, at en af underviserne fortalte, at man skulle sige tegnene 70 gange i vores alder før de "sad fast".

Anne-Lise og Michael Salmony fandt i en overgang ud af, at gule lapper ved spisebordet var en stor succes i forhold til at huske at få øvet:

- Det var en god og sjov måde at gøre det på. Så fik vi repeteret – hver morgen, fortæller Michael Salmony.

Bruger tegnsprog om morgenen

For tegnsprog er ikke et sprog, man husker ved at tage noter. Det skal i hænderne – det er dem, der "husker", som Michael Salmony forklarer det. Og ellers handler det om at være sammen med Sara.

- Hun fastholder tegnene for os, og jeg kan mærke, at hun nyder at kommunikere på tegnsprog. Når vi for eksempel har sovet sammen en nat, så skal vi ligge i sengen og bruge tegn til hinanden om morgenen. Jeg tror, hun elsker stilhed, og ser det som en dejlig, rolig måde at vågne på, fortæller Anne-Lise Salmony.

Varm modtagelse på KC

Begge fremhæver undervisernes entusiasme og umiddelbare glæde ved at undervise. Den gode stemning på holdene er noget, både Anne-Lise og Michael Salmony taler om igen og igen. Men især de allerførste kursusdage står lysende klart i erindringen – og her var tegnsprogsundervisningen ikke engang i centrum:

- Vi fik en overvældende varm modtagelse på KC. Underviserne udtrykte stor forståelse og gav støtte til os bedsteforældre, der jo alle var meget berørte af situationen. Alle skulle fordøje beskeden om, at deres barnebarn var døvt. De gik derfor langsomt frem i starten for at give plads til, at vi kunne tale om vores børnebørn. Det var rigtig fint set, fortæller Anne-Lise Salmony og fortsætter:

- Den bedste gave man kan give sit døve barnebarn er at lære tegnsprog.

FAKTA

KURSUSTILBUD PÅ KC

KC har også kurser for søskende, hørende børn af døve, familier og fremmedsprogede forældre. Der undervises også i babytegn.

Læs mere om kurserne [her](#)